

[Jørgen Andersen.]

lye direkte omdeling til hver enkelt bolig i by og på land, et forhold, der ofte og med rette er blevet fremført til den gamle etats ære. Flere eksempler på det danske postvæsenets foregangsstilling kunne nævnes, og det kan derfor ikke undre, at en og anden reagerer med utilfredshed og betænkelighed over for den foreslåede ændring, som, selv om den øjeblikkelig kun tager sigte på nybyggeriet, alligevel på længere sigt vil indfange det hele alt efter de erfaringer, man indhøster undervejs.

Men et andet forhold i denne forbindelse, som ikke hverken skal eller kan overses, er den nyere tids eksplosive udvikling og de deraf følgende krav til postetatens servicefunktioner: hurtige og regelmæssige internationale luftkommunikationer pumper stadig stigende postmængder ind i landet. Sæsonbestemt post som turist- og julebreve osv. stiger i tal fra år til år. På samme måde med de adresseløse forsendelser. Sammen med den stigende traditionelle post skal det alt sammen udbringes til flere og flere husstande hovedsagelig koncentreret i købstædernes forstadsområder, og vi løber direkte ind i både personalemæssige og økonomiske problemer, som af samfundsmæssige årsager nødvendigvis må løses i sammenhæng med lignende problemer inden for erhvervslivet. Rationalisering og ændret teknik er midler, som naturligt bør overvejes. Det bør dog sagligt erkendes, at disse byder på fordele og vrangsider, som må afvejes over for hinanden.

Brevkasseanlæggene kan i denne forbindelse muligvis være en løsning, og med denne indstilling vil det radikale venstre anbefale det foreliggende lovforslag til en fortsat velvillig behandling i det høje ting.

Arne Larsen: Alle tidligere ordførere i denne sag har jo været særdeles velvillige over for ministerens lovforslag; selv om man måske har haft visse betænkeligheder, er det i alle tilfælde endt med, at man har givet sin tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Jeg kan ikke udtale den samme begejstring og tilslutning. Det skinner jo ganske tydeligt igennem, at dette er et spareforslag: man skal have flere indtægter til postvæsenet, og man skal have færre udgifter.

Der har været afholdt en international

postkongres i Tokyo i 1969, og dér har man truffet en række beslutninger, som kan få konsekvenser for de postale forhold i Danmark, hvis vi altså i øvrigt følger de internationale beslutninger. En af dem går ud på, at man indskrænker antallet af postarter. I forvejen har vi fået afskaffet forretningspapirer; nu foreslås det, at vareprøver og postkort med betalt svar skal udgå af forsendelsesarterne. Men det væsentlige er, at der nu internationalt gennemføres differentierede vægtgrænser, og at man agter at overføre disse vægtgrænser for breve og tryksager på danske forhold. Vi har tidligere haft 3 forskellige vægtgrænser inden for breve og tryksager, nu skal vi have 5, og man benytter lejligheden til i denne forbindelse at gennemføre portoforhøjelser, som vil give ca. 32 mill. kr. i ekstraindtægter til postvæsenet. Det forekommer mig ellers, at vi her i landet har en lovgivning om prisstop. Den udløber godt nok den 1. marts 1971, men nu tager, kan jeg forstå, regeringen forskud på lovens udløb, for pr. 1. juli i år vil man altså gennemføre prisforhøjelser på portoen til som sagt 32 mill. kr. Jeg synes ikke, det er særlig forbrugervenligt at gennemføre disse forhøjelser og disse mere udviklede vægtgrænser. Disse vil betyde, at forbrugerne får større vanskeligheder ved at frankere deres post rigtigt, og man vil sikkert komme ud for adskillige vanskeligheder med strafporto, som skal betales af folk, fordi de ikke er eller hurtigt nok kan blive fortrolige med de nye vægtgrænser.

Jeg forstod på den radikale ordfører, at han i og for sig var klar over, at Christian den Fjerdes gode, gamle lov om postbesørgelse i Danmark vil blive forringet, når eller hvis man gennemfører den bemyndigelse, der ligger i lovforslaget, til ministeren om at gennemføre de såkaldte husbrevkasseanlæg. Jeg vil gerne spørge: har man egentlig forhandlet med organisationerne om dette spørgsmål, inden man fremsatte dette lovforslag, for så vidt mig bekendt er det ikke noget krav fra organisationernes side at få disse husbrevkasseanlæg indført. Jeg kan da godt forstå, at man er bekymret for det fysiske arbejde, der udføres af postbude, og at man vil lette det mest muligt, og at man har visse besværligheder med at rekruttere det fornødne antal postbude. Men mon ikke man løser problemet bedre på en anden